

530863-B

OFFICIA PROPRIA
DIOECESIS GURCENSIS.

Pars Hiemalis.

Servatur Calendarium Romanum universale, quod ab initio Missilis et Breuterii habetur, his exceptis:

Die 27. Novembr. S. Virgilli E. C. dupl. mai. *De Comm. Conf. Pontif. In 1. Vesp. Ant. Sacerdos et Pontifex. Vers. Amavit. In Laud. Ant. Euge serve bone. Vers. Iustum deduxit. In 2. Vesp. Ant. Amavit eum Dominus. Vers. Iustum deduxit. Oratio Da quaesumus.*

Die 13. Februar. (d. a. ex 5. hui.) S. Albelini E. C. semidupl. (m. t. v.) De Comm. Conf. Pnd. — Oratio Exaudi quaesumus. In II. Nocturno *Lectio IV.*

Albunus e valle Iunonis in Carinthia oriundus patrem habuit Albunum nobilem virum in castello Stein, qui multum pie

530863-B

peregrinatus pro remediis animae suae ecclesiam sancti Pauli Moelingae construxit. Matrem coluit Hilfigardem feminam piissimam, quae sanctitatis fama, inclaruit et in Domino defuncta mox a coaevis beata salutata est. Invenis adhuc Albuinus scholae episcopali traditus, diaconatus ordine auctus et in aeterna haereditate positus est.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum; Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim mea auxiliabitur ei.

Lectio V.

Anno nonagesimo septuagesimo sextimo Albuinus episcopus Sabionensis electus, propter admirabilem vitae integritatem ab Ottone secundo et tertio, praesertim vero a sancto Henrico, quibus imperantibus dioecēsim gubernavit, magni habitus et praeciaris beneficis est affectus. Cum vero ante annos nonaginta praesidium regium in loco Brixina ecclesiae Sabionensi per Ludovicum Infantem donatum esset, hicque locus pro sede episcopali magis opportunus haberetur, haec Albuinus cum magna totius Episcopatus utilitate Brixinam transtulit; simulque Reliquias sancti sui antecessoris Ingenulini elevavit et in choro ecclesiae Cathedralis debito cum honore asservavit.

℞. Posui adiutorium super potentem et exaltavi electum de plebe mea; Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Cum ex patrimonio suo plurima beneficia ecclesiae suae contulisset, et suos consanguineos aliosque proprio exemplo invitasset ad similia praestanda omnēque optimi pastoris partes explevisset, demum sanctitate ac virtutum signis corrūscans transiit ad Dominum circa annum millesimum quartum. Corpus eius corpori sancti Ingenulini per beatum successorem Hartmannum celebriter appositum; utrumque vero per episcopum Christophorum Andream de Spaur ex pristino sepulchro elevatum, in honorificis arcibus per succedentes episcopos reconditum et exornatum, hodiē in ecclesia Cathedrali Brixinensi religiose asservatur.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad caelestia regna. Ipsc. Gloria Patri.

In III. Nocturno Homil. in Evang. VI. gilate. de Comm. Conf. Ponf. 2. loco.

OFFICIA PROPRIA DIOECESIS GURCENSIS.

Pars Verna.

Servatur Calendarium Romanum universale, quod ab initio Missalis et Breviarii habetur, his exceptis:

Fer. 2. post Dom. Passionis Sacrae Spineae Coronae D. N. I. Ch. *dupl. mai.*

In I. Vesperis.

Anti. et Cap. de Laud. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. Hymn. Vexilla Regis ut in Dom. Passion.

V. Tuam coronam adoramus Dñe. *R.* Tuam gloriosam recolinus Passionem.

Ad Magnif. Anti. Apprehendit Pilátus Iesum et flagellavit, et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti eius, et veste purpurea circumdederunt eum.

Oratio. Deus, qui Unigenitum tuum in passione sua spinea Corona decorasti, et regem adorari voluisti: da nobis, quaesumus, obpiam venerationem sacrae illius spineae Coronae in caelesti eius regno Coronam gloriae suae et aeterni Regis maiestatem perpetuo contempleri. Per eundem Dominum.

Imprimatur.

G. Blittner,
Vicar Capitular.

primogéniti. In die illa magnus erit plangens in Ierúsalem, et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagatus sum in domo eórum. qui diligébant me. Fráma, suscitáre super pastórem meum, et super virum coherentem mihi, dicit Dóminus exercituum: percutere pastórem, et dispergéntur oves: et convértam manum meam ad párvulos. *R.* Tuam Coronam spíneam venerámur Dómine, tuam gloriósam recólinus passiónem. *V.* Miserére nobis, qui passus es pro nobis. *Y.* Salva presentem catervam in tuis hódie laudibus congregátam. Miserére. Glória Patri. Miserére nobis.

In II. Nocturno.

Ant. Pro frumento ortus est mihi tribulus, et pro hórdeo spina.

Pss. et II. Noct. de Comuni unius Mari. *Ant.* Acuerunt linguas suas sicut serpentes, venenum aspíquum sub lábis eórum.

Ant. Qui tímétis Dóminum, laudáte eum, univérsum semén Iacob magnificáte eum. *V.* Glória et honóre coronáti eum Dómine. *R.* Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Lectio II. Ex Tractátu

S. Athanasii in Passiónem Dómini.

Cum exuerétur Dóminus, eo ipso invisibiliter erigebátur de diabolo trophaeum: óperis nostri non nascátur dulcedi-

et quo illud manifestum fieret, narrátur a Ioánné, indútus fuisse purpura: a Matthéo vero chlámide coccinea; coronámque illi ex spinis super caput esse positam, et calámmum in manus datum: et ita, cum eum produxissent, gémbus flexis adorásse, míraculum novum, et incredibile, et magna sine dubio victóriæ insigne: quem enim ut hóminem condemnáverant, eum mórtuum deinde ut Deum adoráverunt; et quem aspernabántur ut vilem et contemptibilem, eum conitebántur regem: cui túnícám, et vestem detraxérunt, eum purpura circumdédérunt; et quem ignorantes contuméliis afficiébant, eum prophétam étiam voléntes appelláverunt; et quem per ludibrium sannationémque pulsábant, ei triumphália addidérunt ornáménta, coccineam chlámidem et calámmum. Nam, taméti ea quasi per contuméliam agébant, efficiebátur tamen inde, ut ab eo laténer spoliárentur.

P. Corona aúrea super caput ejus, et opus fortitudinis. *Y.* Quóniam prævenisti cum in benedictionibus dulcedínis: posuisti in cápíte eius coronam de lápide pretiósio. *Expressa.*

Lectio I.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

Videamus diligénter, ne ex palmitibus nostri non nascátur dulcedi-

nis uva, sed felis; ne dicatur nobis, quod Iudaeis dictum est per Prophetam: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas, et non iustitiam, sed clamorem. Quam dura conditio, ut possessio, quae Domino suo suavitatis fructus afferre debuit, spinarum illum asperitate compunxit. Hoc est: cum Iudaei Salvatorem debuerint tota fidei devotione suscipere, spinarum eum coronaverunt passione. Quae corona quidem quantum in Iudaeis est, erat iniuriarum contumelia; quantum in Domino, Iudaei Dominum, dum coronant; compungunt, dum crucifigunt. Unde ait scriptura sacra: Videbunt, in quem compunxerunt.

¶ Omnes amici mei dereliquerunt me, et praevaluerunt insidiantes mihi; tradidit me, quem diligebam. * Et terribilibus oculis, plaga crudeli percutientes subannabant me. Inter iniquos prolecerunt me, et non pepercerunt animae meae. Et terribilibus.

Lectio vi.

Igitur fratres, videte, ne et vobis dicatur: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas; hoc est: ne spinas, quas Domino Iudaei crudentis imposuerunt manibus, nos iniquis sensibus apponamus, et compungamus eum, non asperitate sentium, sed operum pravitate.

Sunt enim spinæ cordis, quæ verbum Dei etiam vulnerare consueverunt, quæ quibus meminit in Evangelio Salvator dicens: Seminantis semen cecidisse inter spinas, et crevisse eas, ac suffocasse, quod satum est. Ergo fratres, videte, ne vinea vestra non uvas sed spinas faciat, ne vindemia vestra, non vinum afferat, sed acetum. Quisquis enim vindemiam legit et pauperibus non largitur, ille acetum colligit non vinum. Quisquis messes recóndit et indigentibus non ministrat, iste non alimoniae fructus reposuit, sed tribulos avartitiae congregavit. Nam propterea ait scriptura, de terra vestra: Spinæ et tribulos germinabit tibi.

¶ Vineæ meæ dilectæ, ego te plantavi; Quomodo conversæ es in amaritudinem; ut me spinis coronares? ¶ Sepivi te, et lapides elegeri ex te, et edificavi turrim. Quomodo. Gloria Patri. Quomodo.

In III. Nocturno.

Ant. Gravata est super me manus, tua, figitur spina.

Psalmi ex III. Noct. de Communione Vir-

ginum.

Ant. Caput circumitus eorum; labor labi-

orum ipsorum operiet eos.

Ant. Ego dedi tibi sceptrum regale, et tu dedisti capiti meo spineam coronam.

¶ Eris coronā glóriæ in manu Dómini.
¶ Et diadéma regni in manu Dei tui.

Lectio vii.

Cap. 19, vs.

Lectio sancti Evangelii secundum Ioánnem.
In illo tempore: Apprehéndit Pilátus Iesum et flagellávit. Et milites plecténtes coronam de spinis, imposuerunt cápiti eius. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.
Tract. 116. in Ioánnem.

Hoc Pilátus non ob aliud fecisse credendus est, nisi ut eius iniuriis Iudæi satiati sufficere sibi existimarent, et usque ad eius mortem seivire desisterent. Ad hoc pèrñet, quod idem præses cohórtem suam etiam permisit facere, quæ sequuntur; aut fortassis et iussit, quamvis hoc Evangelista tacerit; dicit enim, quid deinde fecerint milites, Pilátum id iussisse non dixit.

¶ Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestigia eius: ¶ Qui peccátum non fecit, nec cum malediceretur, non maledicébat: cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Lectio viii.

Et milites, inquit, plecténtes coronam de spinis, imposuerunt cápiti eius, et veste purpúrea circumdederunt eum. Et

veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Iudæorum, et dabant ei álapas. Sic implebántur, quæ de se prædixerat Christus. Sic Mártýres informabantur ad ómnia, quæ Sic paulisper occultata treménda potentia, commendabátur prius imitanda patientia. Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi, sed patiéndi humilitate vincébat. Sic illud granum multiplicándum seminabátur horribili contumélia ut mirabili pulluláret in glória.

¶ Milites præsidis suscipiéntes Iesum in prætóríum, congregavérunt ad eum universam cohórtem: et exuéntes eum, chlámýdem cocíneam circumdederunt ei. ¶ Et plecténtes coronam de spinis, imposuerunt super caput eius. ¶ Genu flexo ante eum ihudebant ei dicéntes: Ave Rex Iudæorum. Et plecténtes. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de homilia Feriæ currentis.

A d Laudes
et per horas.

Ant. 1. Milites præsidis ¶ suscipiéntes Iesum in prætóríum, congregavérunt ad eum universam cohórtem.

Pss. Dominus regnavit etc. de Dominica.

2. Et exuéntes eum, ¶ chlámýdem cocíneam circumdederunt.

3. Et plectentes coronam * de spinis
in dextra eius.

4. Et genu flexo ante eum, illudébant
ei, dicentes: Ave Rex Iudæorum.

5. Et expuésentes in eum, * accepérunt
arúndinem et percutiébant caput eius.

Capitulum.

Egredimini et vidéte filiae Sion regem
Salomónem in diadémate, quo coronávit
illum mater sua in die desponsationis
illius et in die lætitiæ cordis eius.

Hymn. Lustra sex. *ut in Domin. Passiónis.*

Ÿ. Dóminus regnávít, decórem induit.
R. Induit Dóminus fortitúdinem et præ-
cinxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Milites induunt Iesum
púrpura, et imponunt ei plectentes spi-
neam coronam. Et cepérunt salutáre eum:
Ave Rex Iudæorum.

Oratio ut supra p. 1. in I. Vesp. Et fil comm.
Feriae.

Ad Tertian.

Cap. Egredimini. ut supra.

R. br. Tuam Coronam * Adorámus Dó-
mine. Tuam Coronam. Ÿ Tuam gloriósam
Tuam. recólimus Passiónem. Adorámus. Glória.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dóa
mine. R. Et constituísti eum super óper-
mánuum tuárum.

Ad Sextam.

Capitulum. *Apoc. 6, 2.*

Vidi, et ecce, equus albus, et qui sedé-
bat super illum, habébat arcum, et data
ceret.

R. br. Glória et honóre * Coronásti
eum Dómine. Glória et honóre. Ÿ. Et con-
stituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.
Ÿ. Eris coroná glóriæ in manu Dómini.
R. Et diadéma regni in manu Dómini.

Ad Nonam.
Capitulum. *Isaiae 28, 5.*

In die illa erit Dóminus exercítuum
coróna glóriæ, et sertum exsultationis re-
siduo pópopuli sui.

R. br. Eris coroná glóriæ, * In manu
Dómini. Eris coroná. Ÿ. Et diadéma regni
in manu Dei tui. In manu Dómini. Glória
Patri. Eris coroná.

Ÿ. Dóminus regnávít, decórem induit.
R. Induit Dóminus fortitúdinem, et præ-
cinxit se virtúte.

In II. Vesperis.

Omnin dicitur ut in primis p. 1.

Ad Magnif. Ant. O Coronæ miranda

Tu spes lapsis, firmitas infirmis, tu re-
stauras coronas pérditas!

Feria IV. infra Hebdomadam II. post Octavam Paschae. Solemnitas s. Ioseph, Sponsi B. Mariae Virg., Conf., Patroni. Ut in *Breviario*.

Die 4. Maii S. Floriani M. *dupl. mai. De Comm. unius Mart. tempore paschali. loc. L. III. N. 1. loc. Com. S. Montae Vid. (dupl.) de Comm. nov. Virginum.*

Lectio ix.

(Pro s. Monica.)

Mónica, sancti Augustini piissima mater, uxorum et viduarum exemplar, filium Manichaeum secuta, postquam assiduis orationibus, lacrimis et ieiuniis, ope Ambrósii Mediolanensis episcopi, eum Christo lucrificavit, cum ipso in Africam rediens, ad Ostia Tiberina in febrim incidit, et nono die placidissime obiit. De cuius morte moerens filius disserens subdit: Nequestus lacrimosis gemitibusque celebrare, quia illa nec misere, nec omnino moriebatur: hoc et documentis morum eius, et fide non ficta rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reduebam in pristinum sensum ancillam tuam, conversationemque eius piam te et sanc-

tam, in nos blandam atque morigeram, qua subito destitutus sum, et libuit flere de illa et pro illa: et, si quis peccatum invenerit flevisse me matrem oculis meis mortuam, quae me multos annos fleverat ut oculis suis viverem, non irrideat: sed potius, si est grandi caritate, pro peccatis meis flet ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui. Eius corpus in ecclesia sancta Aureae prius sepultum, postea Martino quinto summo Pontifice, Romam translatum, in ecclesia sancti Augustini honorifice conditum est. Te Deum.

Die 16. Maii S. Iohannis Nepomuceni M. *dupl. De Comm. unius Martyris temp. Pasch. Comm. S. Ubaldi E. C. (semidupl.)*

Oratio. Deus qui ob invictum beati Iohannis sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam martyrii corona decorasti: da nobis eius intercessione et exemplo, linguam caute custodire ac omnia potius mala quam animae detrimentum in hoc saeculo tolerare. Per Dominum nostrum Iesum Christum etc.

In II. Nocturno

Lectio iv.

Iohannes Nepomuci Bohemiae oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a paucis aetate proventus, non sine futura sanctitatis praesagio, flammis super nascentis domum mirabiliter collucantibus,

ortus .est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatae Virginis ope, cui natum parentes referēbant acceptum, e vitæ periculo evásit incólumis. Egrēgia indole, piāque institutione cœlestibus indicis obsequente, inter sanctas religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam ecclesiam frequēter adire, ac sacerdotibus ad aram operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii poliōriōibus litteris ad humanitatem informatus, Prage vero graviōribus disciplinis excultus, philosophiæ, theologiæ, sacrorūque cānonum magistrerium et lauream emēruit. Sacerdotio initiatus, atque a sciētia Sanctōrum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se pēnitus addixit. Cum igitur in vitis exstirpandis, et revocandis in viam salūtis errantibus, eloquentia et pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ ecclesiæ Pragēnsis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram rege Wenceslao quarto prædicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Ioānis suāsu multa rex faceret, magnōque in honore eius virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitates, Dei servus; ac a divini verbi præcōnio avocarētur, constanter recusavit.

R. Lux perpētua lucēbit sanctis tuis Dōmine, * Et aeternitas tēporum, allelūia, allelūia. † Laetitia sempiterna erit super

cāpta cōrum, gāudium et exultationem obtinebunt. Et aeternitas.

Lectio v.

Rēgis illum elcemōsynis in pauperes erogandis præfectum, Ioāna regina conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio institutōque decessisset, atque in vitia præceps abiret, pia autem cōjugis obstationes et mōnita gravate ferret, contendere ausus est, ut in sacramentali iudicio sacerdoti credita regnæ arcana sibi a Ioāne panderentur. At Dei minister blandius priimum, tormentis deinde, et cāceris squallōre tentatus, nefariæ regis cupiditati fortiter obstetit. Furētem tamen Wenceslai animū cum ab exsecrando proposito nec humana nec divina iura deterrērent, suprēnum agōnem, quem instāre sibi athlita Christi nōverat, pōpulo in concione de impendētibz etiā regni calamitatibus admōnito, non obscure prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatae Virginis imaginem, antiquo cultu cēlebrem, cœleste præsidium ad certandum bonum certamen effūsis precibus imploravit. Inde vespere revertētem in pervigilio Dominicæ Ascensionis rex e fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementius iugēret, et proximam in aquis, si oblectari pēgeret, submersiōnem intentāret, Ioannes invicta

constantia terrōres minasque refutavit. Itaque regis imperio in Mōldavam, flumen Pragam interfuens, noctu deiectus, illūstrem martyrii coronam est consecutus.

R. In servis suis, allelūia, * Consolābitur Deus, allelūia. † Iudicabit Dōminus pōpulum suum, et in servis suis. Consolābitur.

Lectio vi.

Sacrilegum facinus clam patratum, et Martyris glōriam insigne prodigium divinitus patefēcit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cepit, ardentes faces aquis supernantes et discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arēna post-ridie mane corpus elatum, canōnici deinde, regis iram nihil timētes, in metropolitanam ecclesiam solēnni pompa intulerunt, et sepulturæ mandarunt. Cum autem in dies invicti sacerdotis memoria mirāculis, et maxima fideliū, eorum præcipue qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius trecentos, in iuridica recognitione corporis, quod sub humo tandiu iacuerat, lingua ejus incorrupta et vivida reperta est: qua sexto post anno iudicibus a Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, et subobscūrum rubōrem in purpureum comutavit. His itaque aliisque signis rite probatis, Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus die decima

nona mensis Martii, anno salutis millēsimō septingentēsimō vigesimo nono, primum hunc sacramentalis sigilli assertōrem, arcāni fidem sāguine obsignāntem, sanctorum Martyrum catālogo adscripsit.

R. Filizē Ierusalem venite et videte Martyres cum coronis quibus coronavit eos Dōminus. * In die solemnitatē et lætitiæ, allelūia. † Quōtiam confortavit seras portarū tuarū, benedixit filios in te. In die solemnitatē et lætitiæ, allelūia. Gloria Patri. In die.

In III. Nocturno *Homilia* Dōminus diem iudicii in *Evang.* Nihil est opertum de *Comit. unius Mari. extra temp. Pasch. 4. loco cum R. de temp. Pasch.*

Lectio ix.

(Pro s. Ubaldo.)

Ubaldus, Eugubii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate et litteris egregie est institutus; iamque adolescens, ut uxorem duceret, sæpe tentatus, nunquam tamen a proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus et ecclesiis distribuit. Canonicorum regularium ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit. Ab Honorio secundo summo Pontifice ecclesiæ Eugubinz in vultu præficiunt, et episcopalis consecrationis munere decoratur. Factus forma gregis ex animo, de consueta vivendi ratione nihil

á modum immutávit, et in omni virtutum genere eníruit. Diutius infirmitatibus afflictus, Deo indesinenter grátias agébat. Quum multis annis ecclésiám sibi commissam summa cum laude gubernáset, sanctis opéribus et miraculis clarus, quíevit in pace.

Diebus 25. Aprilis et Rogationum in Litanis omnium Sanctorum hae preces pro Imperatore adduntur: *Post versiculum "ni regibus et principibus etc."* dicitur. "Ut Imperatorem nostrum custodire digneris, te rogamus audi nos".

Deinde dicto versiculo et responsorio pro summo Pontifice "Oremus pro Pontifice nostro N. Dominus conservet eum etc." illico subiungitur: "Oremus pro Imperatore nostro N. Domine salvum fac Imperatorem et exaudi nos in die, qua invocaverimus te".

Item post orationem pro Papa additur oratio pro Imperatore consueta: "Quaesumus omnipotens Deus, ut famulus tuus N. Imperator noster, qui tua miseratione suscepti regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa, quibus decenter ornatus, vitiorum monstra devitare, hostes superare et ad te, qui via veritas et vita es, gratiosus valcat pervenire."

Imprimatur.

G. Bifner.
Vicar. Capit.

OFFICIA PROPRIA
DIOECESIS GURCENSIS.

Fors Aestiva.

Servatur Calendarium Romanum universale quod ab initio Missais et Brevarii habetur, his exceptis:

Die 24. Iunii Nativitas s. Ioannis Baptistae, Patroni principalis Dioecesis. *Omnia sicut in Brevario.*

Die 27. Iunii B. Hemmæ Vid. *Fundatrix Ecclesiae Callgár. Gurcensis, dupl. 2. cl.* — *Omnia de Comm. non. Virg. praeter sequentia.*

Ad vesperas.

Hymnus.

Christi sequaces pauperis

Adeste: Christi glóriæ

Opes sacrare splendidas

Suetam candamus féminam.

Dies recurrat cándida,

Qua sese in astra purior,

Acérba post discrimina,

Hemmæ recépit spíritus.

Viro superstes óptimo,
Diréque casis filiis,
Opíma quæque amplíssimæ
Domus dicárat Númini.

Hinc mente curis nóxiis
Sic expédita, in corpore
Dure subácto, gáudiis
Frui beátis cõperat.

Cum quod petébat pèpète
Cordis geméntis impetu,
Illáta celo cèntuplex
Cepit labórum præmium.

Quo sustulisti divitem
Virtútis Auctor, fémiãam,
Eius rogátu tẽdere

Fac nos per arctam sémitam.

Fac fluxa cuncta spèrnere,
Opes, honóres, gáudia
Insána, te nos única
Mércede tuto pèrrui.

Laus et pèrennis glória
Patri sit, atque Filio,
Cum Spírítu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, fidélibus tuis
hunc caritátis afféctum: ut beatæ Hemmæ
celebritate fervéntes, nullis implicéntur

erróribus, nullis adversitatibus affligántur:
sed salutáribus proficiant. institútis, di-
scant mundi contèptum, vitalibúsq;ue
præsidiis adiuvéntur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Hymnus. Christi sequáces paúperis. *et*
in I. Vesp. — *In I. Nocturno.* Lectiões Mu-
Herem fortem. cum R. P. de eod. *Comm.*
I. loc.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beáta Hemma, sæculo décimo iam adúlto
nata, patrem Engelbértum, qui a maióribus
cómitis de Peilenstein obtinuit dignitatem,
matrem Tuttam hábuit, per quam sáanguine
cesáreæ dómui, útpote sancti Henrici neptis,
innéxa, christianárum virtútum ornamento
claritúdinem originis divitiarúmque splen-
dórem superávit. Adolescéntiam ab ómni-
bus délicis sæculique pompis, ad quas
ætas illa ferri solet, remótam, per sanctó-
rum morum cultum exércitam, sub piórum
paréntum institutióne egit. Ab his Wil-
hélmo cómiti Frisacénsi et Zeltschachénsi
in matrimónium data, mira concórdia vixit
atque marítum, sorte iam probum invén-
tum, exémpio et caritate sanctorum effécit,
filiósq;ue ab eo subliátos Wilhélmum et
Hardwígum christiánis móribus imbuuit.
P. Propter veritatem.

Lectio v.
 Nec solum Hemmæ ex coniugii fide, filiorum et familiæ cura decus accessit. Nam cœlestibus donis, nempe in Deum et proximum dilectione, orationis studio, mundi sui que contemptu, adversorum patientia continuo aucta, Christum magistrum ac præceptorem per arctam viam crucisque semitam sequebatur, donec florente adhuc ætate coniuge amisso, et ambobus filiis, immâni metallifossorum crudelitâte interemptis, cum nil in terris haberet, quod post hos diligeret, non contenta, iam prius omnem divitiarum affectum exuisse, ut perfectius Deo adhereret, dominium quoque earundem abdicare constituit, ac amplissimum patrimonium, quod vel ex Cæsaris largitione, vel hæreditario iure per mariti et filiorum mortem devolutum fuerat, divino cultui consecrare decrevit.
 R. Dilexisti iustitiam.

Lectio vi.

Itaque divinæ providentiæ iam tum fundamenta cathedralis ecclesiæ Gurgensis molientis instinctu, e consilio Balduini archiepiscopi Salisburgensis, anno millesimo quadragesimo tertio cœnobium septuaginta sacrarum virginum, ac viginti clericorum ipsarum sacris inservientium collegium erexit, quibus maximam latifundiorum ac servorum partem, reliquam

quæ nondum ædificandis templis aut aliis piis operibus insumperat, Salisburgensi ac Bambergensi ecclesiis donavit. Ipsa, accepto ab archiepiscopo sacro habitu, virginibus adscribi voluit, ac raro christianæ humilitatis exemplo omne in eâdem imperium recusavit, inter quas, novo asperiorique vitæ genere inito, vix biennium emensa, die Iunii undetricesimo ad Superos migravit. Cœlum pluribus insignibusque miraculis eius sanctitatem ostendit, quibus permotus anno millesimo centesimo septuagesimo quarto Henricus Episcopus Gurgensis corpus beatæ Hemmæ ex cometerio in ecclesiæ cathedralis cryptam transtulit; a Paulo secundo vero in sanctiarum Viduarum numerum relata fuisset, nisi temporum acerbitas obstidisset. A confuentibus tamen late populis magna religione colitur; quam ut in dies promoveret, anno septimo seculari eiusdem sanctæ ecclesiæ Episcopus Missam beatæ Hemmæ Officiumque, in meliorem formam redactum, die vicésimo septimo Iunii ab omnibus recitari iussit.
 R. Fallax grâtia.

Is III. Nocturno.

Lectio vii.
 Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 19, 16ss.

In illo tempore: Accedens unus ad Iesum, ait illi: Magister bone, quid boni

faciam, ut habeam vitam æternam. Et
 reliqua.
 Homilia sancti Gaudèntii Episcopi Brix-
 iensis.

Ex Serm. 18.

Vis autem nosse, quod ad æternam vi-
 tam non per notitiam secretorum, sed per
 operum bonorum efficiëntiam perveniatur?
 Dominus in Evangelio cuidam interro-
 ganti divitiis sic respondit: Si vis ad vitam
 venire, serva mandata. Quæ cum ille se
 omnia custodisse iactaret, extorqueri ta-
 men ab eo ad præsens unum mandatum
 non potuit, ut misericors esset in pauper-
 res, et thesaurum suum transfere-ret in
 cælum. Nam statim audito sermone abs-
 cessit tristis: non immèrito tristis, quia
 gaudium terrestris thesauri, malo avaritiæ
 possessus, possidere non poterat. Profecto
 radix omnium malorum est amor pecuniæ,
 ut ingemisit Apostolus; quam quidam
 appetentes, erraverunt a fide, et inseru-
 erunt se doloribus multis. Nam perni-
 ciosum fidei errorem patitur et inserit se
 doloribus multis, qui amore terrestrium,
 sicut adolescens iste, discedit a Christo.
 dum mandatum eius subterfugit, dum a
 conspectu Domini tristis ac lugens ad
 penas, avâris et contemptoribus præpa-
 ratas, spontanea cecitate deducitur. In
 sinistra enim parte infructuositatis merito

constitutis dicitur: Discédite a me in
 ignem æternum.
 Ps. Os suum.

Lectio viii.

Ex serm. 18.

Si omnia erogare præcipimur, adver-
 tamus, quis reatus exspectet eos atque
 eas, quibus sericeæ et purpureæ et au-
 ratæ vestes in usu sunt, si nudos quali-
 cunque indumento non tæxerint. Quædam
 femina onerant auro et margaritis sua
 vel filiarum membra, et aridis manibus
 prætereunt inopum precantium turbas.
 Brutis quoque animâlibus, equis et mulis,
 ex argènto et auro subdila ornamenta
 componunt, et homini ad imâginem Dei
 facto, vilissima vel vestimenta vel ali-
 menta non tribuunt; et existimant, se
 aliquam requiem in die iudicii invenire,
 nisi vel de cetero opera pietatis arripiant.
 Obsecro vos, misericordes simus in pau-
 peres, ut et ipsi iuxta Domini eloquium
 misericordiam consequamur. Et divites et
 mediocres debeant elemosynas dare pro
 vrbibus. Nihil enim inultibus in hunc
 mundum, sed nec auferre aliquid possumus.
 Nudus exivi, ait sanctus Iob, de utero
 matris meæ, nudus iterum revertar in
 terram. Hoc secum quisque portat ex
 facultatibus, quas accepit, quodi in opus
 religionis impenderit, quod præ dilectione
 Dei tæcerit, præceptis eius obtemperans.

cere, ubi vita nostra est, omnino permittit!
Quoniam vero arcta et angusta via est,
quae ducit ad vitam, oneratus divitiarum
terrestrium fascibus ingredi per illam non
capit. Expeditos quaerit ac tenues, omni-
que continentia castigatos, et, ut ita dixe-
rim, filo gracili similes, qui etiam per
foramen illius mysticae acus facile trans-
eant spirituales effecti.

Te Deum laudamus
Anthemium sup Ad Laudes. 244
Hymnus.

Aurora surgit: laudibus
Christi tuas subteximus
Matrona, alendis coetibus
Pie canoris strenua.

Salve decus Carinthiae!
Sancti propinqua Caesaris,
At stirpe quamvis incluta,
Morum nitore clarior.

Dum celsa in aede, regio
Quam condidisti impendio,
Gens mira multa praedicans
Tuo sepulchro advolvitur.

Infunde sacri carminis
Modos, precésque publicas,
Tuo calentes spirita,
Deo benigne porrige.
Non suscitare morbos, A Ined
Saevosque morbos pelleré,

Dicetur enim in die iudicii: Ecce homo,
et opera eius. Non dicetur: Ecce homo,
et potentia eius, et divitiae eius, et haereditas
eius. Opera requireret, qui praecipua
commissit: misericordiae repensor est, qui
docuit pietatem, qui dilectionem sui in
praceptorum probari custodia praefavit.
R. Regnum mundi.

Ex serm. 18.

Unde dicit Dominus: Quam difficile,
qui pecunias habent, intrabunt in regnum
Dei; et in fine lectionis huius ait: Non
potestis Deo et mammonae servire. Dei
perare oportet pecuniam, non servire: ne,
dum cupiditati eius obedimus, a caritate
servitutis eius, dominante pecunia, separé-
mur. Dispergenda sunt ergo pecuniae in-
digentibus sectandum praecipuum Creatoris
omnium Dei; quoniam neque nostrae sunt,
neque illas sine iniquitate ac sui pernicie
avarus quisquam detinet. Nam iuxta sen-
tentiam Salvatoris aditum regni caelorum
suis retentoribus intercludunt, et facilius
est, camelum foramen acus transire, quam
divitem intrare in regnum Dei: illum
nempe divitem, qui sit ob honorem turpis
avaritiae camelo infirmior. Gravis pecuni-
arum sarcina, quae tenaces sui mentes
avaritiae ponderans ad terram deprimit, nec
emergere ad supræma caelorumque suspi-

Non lumen orbis réddere,
Gressúmque claudis póscimus.

Sint hæc tuæ mirácula
Concessa semper dexteræ.

Nobis pete, quæ præcipit,
Qui donat illa; póstula:

Nixam fide spem vívidam,
Lumen refúgens férvidæ,

Gradúmque rectum córdium.

Hæc posce; tum, quæ nómine
Boní vocántur, si bona

Largítor esse nóverit;
Demum corónam glóriæ.

Laus et perénnis glória
Patri sit atque Filio,

Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

In II. Vesperis omnia ut in I. Deinde

comm. sequ.

Die 29. Iunii Ss. Petri et Pauli App.

Titulus Ecclesiae Cathedralis. Omnia ut in

Breviario.

Die 7. Iulii Ss. Cyrilli et Methodii EE. CC.

dupl. mai. Omnia ut in Breviario.

Die 12. Iulii Ss. Hermagoræ E. et Fortunatis

Diac. Mm. dupl. Com. s. Joannis Gual-

berti Abb. (dupl.) ac Ss. Naborsis et Felicitis

Mm. De Chm. plurim. Mart. p.aster seq.

Ant. ad Magn. in I. et II. Vesp. Sancti
Hermagora et Fortunate, Mártires Christi,
supplices vos deprecámur, intercédite pro
nobis, ut vobiscum mereámur esse in caelis.
Oraño.

Deus, qui nos hodiérna die beatorum
Máryrum Hermagoræ et Fortunati multi-
plici facis celebritate gaudere: tribue, qua-
sumus, eorum nos semper piis defensi-
onibus muniri, et orationibus adiuvári.
Per Dóminum nostrum.

Lectio iv.

Hermagoras, natione Germánus, civis
Aquilénsis, beati Marci Evangelistæ, qui
prædicávit, discipulus, cum eo Romam
péitit, ubi a beato Petro, Apostolorum
príncipe, báculo pastorali insignitus fuit.
Aquiléiam inde répetens, dum créditæ sibi
Ecclesiæ excoléndæ invigilat, apud Se-
bástum præsidem accusátur, quod Chri-
stum invígiter prædicans deorum cultum
evérteret. Quámobrem diutissime cæsus,
cum inférea Christo grátias ágeret ac
præsidis derideret servitiam, iubétur in
equitico suspéndi, et únguibus pectus di-
lanári. Inde admotus pectori láminis can-
tibus applicátis, quo duriora experiebátur
supplicia, eo duriores Christi laudes for-
tissimus Máryr effarébat.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * terra apparuit arida, et in mari rubro via sine impedimento. ¶ Quoniam percussit petram et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra apparuit.

Lectio v.

Et spectaculo commota civitate, Sebástus, furorẽm pópuli timens, subtráctum tortoribus Hermágoram cárceri tetro mánicipat. Nox erat, cum eo loci ingens de cœlo efflúisset lumen atque persuávis odor replévit cárcerem. Quibus prodigiis excitátus Pontíanus, cárceris custos, ac illustrátus, ea cœlesti luce antiquam superstitionis caliginem discutiente, ad pedes sancti præsulis provolutus initiari postulat christiánis mysteriis. Cuius exémplo excitáta civium multitúdo ad Hermágoram certatim cónfuit, ac crucifixi Dei glóriam cœlesti spírítu prædicántem attendit, eisque religionem veram esse atque únicam in cœlum viam edócta, christiáno gregi per lavácrum regenerationis adiúngitur, incredibíli cum gáudio sancti pastóris. Fuit ex eo número Gregórius, patrítius Aquileiænsis, cuius filium a triénio emergulum iubente Hermágora dæmon dimisit perspicántibus cunctis; atque e cárcere egressus, Gregório universaque

illius familia própriis in ædibus baptizáta, in cárcerem ultro revertitur, quem ob crebra miracula Dei sacrárium reddiderat, ac sibi inter loci illius angústias et squallorem tanquam in cœlo æternis cum Christo delíciis frui videbátur.

R. Vèrbera carníficum non timentur sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * ut hæredes fierent in domo Domini. ¶ Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

Cum itaque advérterent presbýteri et cléríci, Hermágoram amore Christi Dómini ita succénsum, ut nihil magis quam martyrium exoptáret, rogábant, quid facturi essent eo subláto, et responsum accéperunt, quod Fortunátum suum archidiáconum in episcopum eligerent, qui sacris undis matrónam víduam, Alexandriam nómine, abúterat, quæ in cárcerem præfecto adnuente admissa, ad pedes Hermágoræ lumen oculórum iam receperat. Quibus ad Sebástum delátis, Fortunátum quoque in eundem cárcerem detrúdi iubet, ubi tam multa per ambos edebántur in dies miracula, ut semper magis sibi métuens Sebástus a multítudine pópuli, quæ Christo adhæserat, spiculátorem de nocte immiserit, qui Christi athlétis cervices absccnderet. Quo perácto cadávera et sanguis a Pon-

tiano clam collecta, et a pia muliere Alexandria, Gregorio adiutore, aromatibus delibata, in agro suo iuxta urbis moenia perhonorifice condita sunt. Passi sunt sub Nerone Caesare quarto Iesus Iulii.

¶ Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos, et in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum et pax est electis Dei. ¶ Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem, et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III. Noct. *Homilia* Dominus ac Redemptor in *Evang.* Cum audieritis. *de Commentis 1. loco.*

Lectio ix.

De s. Iovanne Gualb.

Ioannes Gualbertus, Florentiae nobili genere ortus, dum patri obsequens, rem militarem sequitur, Hugo, unicus ejus frater occiditur a consanguineo: quem cum solum et inermem, sancto Parascèves die, Iovannes, armis et militibus stipatus, obvium haberet, ubi neuter alterum poterat declinare, ob sanctae crucis reverentiam, quam homicida simplex, mortem iamiam subiturus, brachiis signabat, vitam ei clementer indulget, ipsūque in fratrem recipit. Tum sancti Miniatis templum ingreditur, ubi adoratam Crucifixi imaginem

caput sibi flectere conspicit. Quo facto permotus, militiam deseruit, et monasticum habitum induit, sancto Romualdo Camaldulensis eremi incolae suadente. Postea monasticum ordinem sub régula sancti Benedicti apud Umbrósam vallem instituit, quo imprimis usus est ad simoniacam labem extirpandam et ad apostolicam fidem propagandam. Virtutibus ac méritis plenus, et Angelorum familiaritate donatus, septuagésimum octavum annum agens, apud Passiniánum migravit ad Dóminum quarto Iesus Iulii, anno millésimo septuagésimo tertio. Te Deum.

Ad Bened. Axi. Média nocte beatus Hermagoras baptizavit Gregórium cum tota domo sua.

Die 15. Iulii S. Henrici Imperatoris, C. *capl. Omnia ut in Breviario.*

Imprimatur.

G. Bittner
Vicar. Capit.

OFFICIA PROPRIA
DIOECESIS GURCENSIS.

Pays Antennais.

Servatim Calendarium Romanum universale, quod ab initio Missalis et Breviarii habetur, his excerptis :

Die 19. Septembr. Dedicatio Ecclesiae Cathedralis, dupl. 1. clas. cum Octava communi, Com. Ss. Januari et Soclor. Min. (duplex). Omnia de Comm. Dedic. Eccles.

Die 24. Septembr. S. Ruperti Ep. Salisburgen. et C., Patroni min. princip. Dioecesis, dupl. mai. Com. B. Mariae Virg. de Mercede (duplex. mai.) atque Octavae. De Comm. Conf. Poni.

Oratio.

Propitiare, quesumus Domine, nobis famulis tuis per sancti Ruperti Confessoris tui atque Pontificis solemnia gloriosa: ut eius pia intercessione ab omnibus protegamur adversis. Per Dominum.

In II. Nocturno.

Lectio I.

Rupertus, Vangionensis Ecclesie episcopus, regnante Childoberto secundo Francorum rege, tanta humilitatis, mansuetudinis, simplicitatis, pietatis, bonitatisque omnium caritatum laudes precepsit, ut genus suum a Francorum regibus ortum eximia in Deum fide ac pietate illustravit. Is cum plenus Spiritu sancto optimam vitam formam se ipsum gregi suo exhiberet, vita et factis probans quidquid sermone docuisset, religionem precandi assiduitate, prudentia in dandis consiliis, iustitia in ferendis sententiis, corpore pietatis ieiuniis macerando in ipse confirmavit: adeoque largus et benignus, erga inopes fuit, ut hoc solum quum existimaret, quod in miseris et egenis contulisset.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto unxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Lectio v.

Quam magnus autem fructus ex hac illius vita in ceteros promanaverit, multum non solum e vicinis, sed etiam longinquis regionibus populi eius ope in salutis viam traducti testantur. Theodo imprimis, Ba-

varia dux, illius sanctitatis et miraculorum fama audita, misit ad eum legatos, primarios viros, rogavitque, ut suas ditiones invisere easque ac se sancte fidei lumine collustrare vellet. At ille, licet multis persecutionibus fatigatus esset, plurimum ac sanctum onus non recusavit. Paulo post Theodo a Ruperto unacum multis selectissimis proceribus ac magna hominum multitudine baptizatus est.

¶ Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: ¶ Inveni David servum meum, oleo sancto unxi eum Manus.

Lectio vi.

Rupertus vero cum episcopalem sedem ad lacum Walersee constituisset, templumque in honorem beati Petri, Apostolorum principis, ad Iuvavium fluvium in loco, qui nunc Salisburgum dicitur, clericalium ministerii alisque rebus necessariis instructum, primum erexit, animum statim ad reliquam gentem Bavarie, sacra Christi religione imbutam, convertit, eamque, duodecim viris operæ et laborum sociis sibi adiunctis, ad catholicam fidem, Deo tandem pios eius comatus adjuvante, tradidit. Cuius rei gratia factum est, ut Bavarorum Apostolus merito erit appellari. Cum denique, tactis passim

multarum ecclesiarum fundamentis, episcopatum pluribus annis summa cum laude gessisset, sacrosanctae Missae sacrificio, ac discipulorum animis paterna hortatione confirmatis, coelesti vita perpetuo fruiturus, migravit ad Dominum.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *Y.* Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. *Ipsc.* Gloria Patri. *Ipsc.*

Lectio vii.

In III. Nocturno.

Cip. 19, 12 ss.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum et reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. Homo iste nobilis ipse Dominus noster Iesus Christus intelligitur. Regio longinqua Ecclesia gentium usque ad fines terrae. Reverti se tamen dicit; abiit enim, ut plenitudo gentium intraret: revertetur, ut omnis Israel salvus fiat. Per decem mnas legem significat propter decalogum; decem autem servos, quibus sub illa positus gratia predicata est. Sic enim intelligendum est, eis datas mnas ad usum, cum intellerint

eam ipsam legem remoto velamine ad Evangelium pertinere. Cives eius, qui post eum miserunt legationem dicentes: se nolle, ut regnet sibi, Iudaei sunt, qui etiam post resurrectionem eius miserunt persecutores Apostolis, et predicationem Evangelii respicerunt.

℞. Annavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, * et ad portas paradisi coronavit eum. *Y.* Induit eum Dominus loricae huius et ornavit eum. *Et.*

Lectio viii.

Redit autem accepto regno, quia in manifestissima et eminentissima claritate venturus est, qui eis humilis apparuit, cum diceret: Regnum meum non est de hoc mundo. Quod autem servi reddentes rationem ex eo, quod acceperant, laudantur, quia lucrati sunt, significat eos bonam reddentes rationem, qui bene usi sunt eo, quod acceperunt, ad augendas divitias Domini per eos, qui credunt in eum. Quod qui facere nolunt, in illo significati sunt, qui inanam suam in sudario servavit.

℞. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptiis. *M.* Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. *Et vos.* Gloria Patri. *Et vos.*

Lectio ix.
(Pro B. M. V. de Mercede.)
 Quo tempore innúmeri-fideles sub immani Saracenorum servitute, cum periculo amittende salutis aeternae, infeliciter detinebantur, beata Virgo Maria, sancto Petro Nolasco, beato Raymundo de Pennafort et Iacobo Aragoniae regi noctu apparens, acceperunt sibi ac unigenito suo filio ordo religiosorum, quibus cura incumberet captivos e Turcarum tyrannide liberandi. Quare collatis inter se consiliis et consentientibus animis, in honorem eiusdem Virginis Matris ordinem instituire aggressi sunt, sub invocatione sanctae Mariae de Mercede redemptionis captivorum, sodalibus quarto voto astrictis, manendi in pignus sub paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus esset. Quibus rex ipse arma sua regia in pectore deterrere concessit, et a Gregorio nono illum firmandum curavit. Ut autem tanti beneficii et institutionis debite Deo et Virgini Matri referantur gratiae, Sedes apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari indulsit. Te Deum.

Die 26. Septembr. *Octava Dedicat. Eccles. Cathedralis, dupl. mai. Com. Ss. Cypriani et Iustinae Virg. Mm.*

Die 13. Octobr. *In Eccles. consecratis, excepta Cathedrali Dedicatio propriae Ecclesiae, dupl. I. class. cum Octava communi. Com. S. Eduardi Reg. et C. (semipl.) Omnia de Comm. Dedic. Eccl.*

Die 20. Octobr. *In Ecclesiis ut supra Octava Dedicat. propriae Ecclesiae, dupl. mai. Com. S. Iohannis Cantil C. (dupl.)*

Lectio ix.

Pro S. Iohanne Jani.

Ioannes, in oppido Kenty Graecoviensis diocesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna, pius et honestis parentibus, natus, morum suavitate et innocentia, ab ipsa infantia spem fecit maximae virtutis. Sacerdos factus, studium auxit christianae perfectionis. Ikuviensem parochiam annis aliquot egregie administravit. Quidquid temporis a studio supererat, partim saluti proximorum, sacris praesertim dationibus, curanda, partim orationi dabat. Quater ad Apostolorum Imina, pedes et viaria onustus sarcina, venit, tum ut Sedem apostolicam honoraret, tum, ut suis (sic enim aiebat) peccatorum venia, redime-ret. Virginalem pudicitiam vigilantissime custodivit, et ante obitum, per annos triginta circiter et quinque, ab-esu carnum

abstinuit. Prædie nativitatis Christi volavit in cælum. A Cleménte Papa décimo tertio fastis Sanctórum adscriptus, inter primários Polóniæ ac Lithuaniæ patrónos cõllitur. Te Deum.

Die 15. Novembr. S. Leopoldi Aust. March. C. Patron. min. princ. *Duplex matris. Conf. nou. Poni.* (*duplex.*) *De Comm. Conf.*

Oratio. Deus, qui beatum Leopoldum a sæculi curis ad cœlestem glóriam transvexisti: concede, quæsumus, ita nos per hæc temporália pertransire, ut æternæ vitæ consortia mereámur. Per Dóminum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leopoldus, Aústriæ princeps, ab insigni in Deum pietate Pius cognominatus, in primo ætatis flore ea virtutis semina concipit, quæ annórum progressu in singularem vitæ sanctitatem excreverunt. Reluctans in adolescéntia cum Dei timóre summa vitæ intégritas, continentia et humilitas; in provectóri ætate iustitia, misericórdia, sapiéntia, religiõnis cultus præcipuus. Patre defuncto, curis licet coniugálibus et principátus sollicitudine præpeditus, pietatis et misericórdiæ múnera diligénter obibat; inopes fovébat, opprèssos sublevábat, lassos roborábat; dénique in-

ter tot aulæ inquinaménta immaculátum se ab hoc sæculo custodiébat.

R. Honéstum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductóribus tuta vitæ illum: et dedit illi claritatem æternam. *V.* Iustum deduxit Dominus per vias rectos et ostendit illi regnum Dei. *Et dedit.*

Lectio v.

Ecclésiæ Romána Pontífices tanta veneratione prosecútus est, ut ab Innocéntio secundo sancti Petri filius meruerit appellári. In clerum virósque religiosos benéficus, duo monastéria celebríssima, Claustrum Neoburgénsis et sanctæ Crucis in valle nemorósa constrúxit, et amplissimè domum magnis sumpibus et cænsibus illustrávit. Demum, cum annis quadraginta Aústriæ principátum laudabiliter gubernáset, abo supra millésimum centésimo trigésimo sexto, vita sanctissime functus, sacris Ecclésiæ Sacraméntis munitus, ab hoc mundo ad cœlestem glóriam translátus est.

R. Anávit eum Dominus et ornavit eum, paradisi glóriæ induit eum, et ad portas Domini, fornicam fidei et ornavit eum. *Et ad portas.*

Lectio vi.

Eius corpus ad Claustrum Neobúrgi cõnditum innumerus cœpit clarére mirá-

culis, quibus Deus tantam viri sanctitatem voluit manifestare. Namque ad eius invocationem mortui suscitati, cæci illuminati, surdi auditum, muti loquentiam, claudi gressum, captivi libertatem, variis morbis oppressi sanitatem sunt consecuti. His clarissimis sanctimonie documentis rite comperitis, Innocentius octavus sanctorum catalogo eum adscripsit. Eius sacra ossa cælesti ab imperatore Maximiliano elevata, debita coluntur veneratione.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad celestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Lectio vii.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Ex Comment. in Luc. L. 5. Cap. 78.

Homo nobilis ille est, cui cæcus supra clamabat: Fili David, miserere mei. Lon-

gna regio ecclesia est ex gentibus, de qua eadem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum rex ab eo, dicitur a Patre: Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terræ: quæ videlicet hereditas ac possessio bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terræ clamat ad Dominum, vel quia longe est a peccatoribus salus, et cum Deus ubique sit præsens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus abest.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet propter decalogum. Vocat itaque patrefamilias decem servos, quia dicit discipulos per litteram legis imbutos. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spiritualiter intelligenda revolat. Post passionem quippe resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas: mina namque, quam Græci minam vocant, centum drachmis apponditur, et

omnis Scripturæ sermo, quia vitæ cœlestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

¶ Sint lumbi vestri præcincti et lucernæ ardentes in manibus vestris: et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et gloria Patri. Et.

Lectio ix. Pro S. Gertrude V.

Gertrúdis, Islébi in Saxonia nata, quinquennis in monasterio Elpidiensi, ordinis sancti Benedicti, virginitatem suam ac seipsam Iesu Christo obtulit. Sanctam Mechthidem magistram habuit, qua duce ad altissima contemplationis dona pervénit. Erga divinissimum Eucharistiæ sacramentum et passionem homini tanta caritate aestuabat, ut, ea recogitans, ubéribus lacrimis perfunderetur. Multa ad confoven-dam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum et prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius quam morbo languescens, vita decessit, miraculis vivens et post mortem illustri-Te Deum.

Die 27. Novembr. S. Virgilli E. C. *dupl. mai. De Cons. Couf. Pont. præter seq. Oratio. Da quesumus.*

Lectio iv. Virgilius in Hibernia nóbili genere or-

tus, ab ipsa infántia virtutis amore incén-sus, cunctos in sui admirationem tradu-cébat: litterarum enim divinarum studium cum omni caritatis affectu et pietatis illi-cio ita sésulo coniungebat, ut nihil illi prætérta cordi esset. In Franciam deinde ad inflammandos in hinc Christi hominum animos profectus, Pipino regi carissimus fuit. Cumque iam ad omnia summa, tamquam lucerna ardens et lucens, candelábro imponendus videretur, a Stéphano secundo Pontífice Máximo Salisburgénsis Ecclesiæ episcopus declaratur. Quo múnere suscepto, tanta prudentia et pastorális officii exémplo gregem sibi commissum rexit, ut óptimi parentis loco haberetur.

¶ Invéni David servum meum, oleo sancto unxi eum: et manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v. Basilius in Hibernia nóbili genere or-
Basiliam Salisburgensem a fundaméntis magnis impensis exstruxit, in eamque sancti Ruperti, primi antecessoris sui, reliquias summo cum honore ac populi religione transtulit. De quo et illud non absque miraculo memoriae próditum légitimus, non potuisse eos, quorum ópera in ædificanda

basilica utebatur, plus pecuniarum e pelvi ad solvendam mercédem exposita accipere, quam cuiuslibet labor atque ópera postulabat.

R. Pósvi adiutorium super potentem, et exaltavi electum de piebe mea: manus enim mea auxiliabitur ei. *V.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unaxi eum. *Manus.*

Lectio vi.

Vigiliis tandem assiduus, laboribus, senioque confectus, cum Ecclesiam sibi creáditam summa cum pietatis laude, parique animarum fructu administrasset: misso in Carinthiam Modesto, eximia sanctitatis episcopo, regnante Carolo Magno, in coeli sedes recipitur. Eius corpus in ecclesia metropolitica Salisburgénsi honorifice asservatur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: et ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. *Ipsé.* Gloria Patri. *Ipsé.*

In III. Noct. Homil. Lécio s. Evangélii, fratres in Evang. Homo peregre de Comuni Conf. Pont. i. loco.

Imprimatur.

G. Bittner
Vicar. Capit.